SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.3.2023

Druk nr 3037
Warszawa, 23 lutego 2023 r.

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek podjęte przez Senat na 59. posiedzeniu w dniu 22 lutego 2023 r. uchwały:

- **w sprawie ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw**,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o Krajowej Sieci Onkologicznej.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Tomasz Grodzki

UCHWAŁA

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 lutego 2023 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2023 r. ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1:

a) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) w art. 236:

a) w pkt 1c wyrazy „pobyt czasowy" zastępuje się wyrazami „pobyt stały",

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wydania polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca cudzoziemcowi, który posiada obywatelstwo określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.",

c) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia, obywatelstwa, w przypadku posiadania których nie pobiera się od cudzoziemca opłaty za wydanie polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, mając na uwadze potrzeby polskiej polityki migracyjnej, sytuację prawną i faktyczną cudzoziemców, którzy nie mogą zwrócić się do organów władzy publicznej państwa, którego są obywatelami, w celu uzyskania dokumentów podróży, oraz znaczenie dla interesu Rzeczypospolitej Polskiej niepobierania od cudzoziemców posiadających określone obywatelstwa opłaty za wydanie polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca.";",

b) dodaje się pkt 26a w brzmieniu:

„26a) po art. 236 dodaje się art. 236a w brzmieniu:

„Art. 236a. W przypadku gdy postępowanie w sprawie wydania

polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 236 ust. 2, wojewoda zwraca cudzoziemcowi posiadającemu obywatelstwo określone w tych przepisach uiszczoną przez niego opłatę, o której mowa w art. 235 ust. 1.”;”,

c) dodaje się pkt 28a–28d w brzmieniu:

„28a) po art. 252 dodaje się art. 252a w brzmieniu:

„Art. 252a. 1. Polski dokument podróży dla cudzoziemca wydaje się również cudzoziemcowi, który posiada obywatelstwo określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

1) cudzoziemiec utracił swój dokument podróży albo jego dokument podróży uległ zniszczeniu bądź utracił ważność albo nie posiadał on dotąd dokumentu podróży;
2) cudzoziemcowi udzielono:
   a) zezwolenia na pobyt stały lub
   b) zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, lub
   c) zezwolenia na pobyt czasowy, lub
   d) ochrony uzupełniającej, lub
   e) zgody na pobyt ze względów humanitarnych;
3) wniosek o wydanie polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca został złożony przez cudzoziemca w okresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) obywatelstwa, których posiadanie uprawnia cudzoziemca do ubiegania się o wydanie polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca w warunkach określonych w ust. 1;
2) okres, w którym cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca w przypadku, o którym mowa w ust. 1.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni:

1) potrzeby polskiej polityki migracyjnej;
2) sytuację prawną i faktyczną cudzoziemców, którzy nie mogą zwrócić się do organów władzy publicznej państwa, którego są obywatelami, w celu uzyskania dokumentów podróży;
3) znaczenie dla interesu Rzeczypospolitej Polskiej możliwości wydawania cudzoziemcom posiadającym określone obywatelstwa polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca w warunkach określonych w ust. 1;
4) konieczność zapewnienia sprawności postępowania w sprawie wydania polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca.";

28b) art. 254 otrzymuje brzmienie:

„Art. 254. Wydanie cudzoziemcowi polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca nie zwalnia go z obowiązku podjęcia działań zmierzających do uzyskania przez niego dokumentu podróży, chyba że cudzoziemiec uzyskał polski dokument podróży dla cudzoziemca na podstawie art. 252a.";

28c) w art. 258:

a) w ust. 1:

– pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) wydano decyzję o cofnięciu mu zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 186 ust. 1 pkt 9 – w przypadku gdy polski dokument podróży dla cudzoziemca został mu wydany na podstawie art. 252 pkt 2a;",

– po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:

„4b) wydano decyzję o cofnięciu mu zezwolenia na pobyt czasowy – w przypadku gdy polski dokument podróży dla cudzoziemca został mu wydany na podstawie art. 252a ust. 1 pkt 2 lit. c;",

b) w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „ust. 1 pkt 2–4" zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 2–4b";

28d) w art. 259:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wydania cudzoziemcowi decyzji o cofnięciu mu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub decyzji o pozbawieniu ochrony uzupełniającej

albo o stwierdzeniu nieważności tego dokumentu – z dniem upływu terminu zwrotu dokumentu;",

b) w ust. 2 w pkt 1 w lit. b po wyrazach „decyzja o cofnięciu" dodaje się wyrazy „zezwolenia na pobyt czasowy,";";

2) w art. 1:

a) w pkt 28 skreśla się lit. a,

b) w pkt 29 skreśla się lit. a,

c) w pkt 36, w art. 321 skreśla się ust. 2,

d) skreśla się pkt 44, 46 i 47;

3) w art. 1 w pkt 31 w lit. a, w ust. 1 wyrazy „od 8 do 30 dni" zastępuje się wyrazami „od 15 do 30 dni";

4) w art. 1 w pkt 31 skreśla się lit. b;

5) w art. 1:

a) w pkt 34, w art. 319 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „od 5 do 10 lat" zastępuje się wyrazami „5 lat",

b) w pkt 58 w lit. a:

– skreśla się tiret trzecie,

– w tiret czwartym, w pkt 10 w lit. a użyte dwukrotnie wyrazy „10 lat" zastępuje się wyrazami „5 lat";

6) w art. 1 skreśla się pkt 38;

7) w art. 1 w pkt 50:

a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a" zastępuje się wyrazami „dodaje się rozdział 7",

b) rozdział 6a oznacza się jako rozdział 7;

8) w art. 1 w pkt 52, pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) stwierdzenia, że ze względów prawnych lub faktycznych zachodzi znikome prawdopodobieństwo wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.";

9) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 11 w ust. 1 w pkt 13 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) osób doprowadzanych, umieszczanych lub przebywających w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych oraz w pomieszczeniach przeznaczonych dla cudzoziemców, którym odmówiono wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu ochrony przed bezprawnymi zamachami na życie lub zdrowie osób, lub mienie, a także w celu ochrony przed nieuprawnionymi działaniami skutkującymi zagrożeniem życia lub zdrowia, lub bezpieczeństwa i porządku publicznego,";";

10) w art. 4 w pkt 4, w art. 45a w pkt 2 wyraz „mu" zastępuje się wyrazem „cudzoziemcowi";

11) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. W ustawie z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 103 i 185) w art. 10:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw informatyzacji może w ramach publicznej aplikacji mobilnej, o której mowa w art. 19e ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, umożliwić obywatelowi Ukrainy, który pobrał dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1:

1) pobranie, przechowywanie i prezentację dokumentu elektronicznego zawierającego pobrane z rejestru osób, o którym mowa w art. 6 ust. 1,

aktualne dane dotyczące dziecka pozostającego pod jego władzą rodzicielską, o których mowa w art. 4 ust. 4 pkt 1, 2, 4, 10, 12, 13 i art. 6 ust. 5 pkt 2 i 3, oraz dane, o których mowa w art. 8 pkt 24 i pkt 24a lit. d ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności;

2) weryfikację integralności i pochodzenia dokumentu elektronicznego.

1b. Obywatelowi Ukrainy, o którym mowa w ust. 1a, umożliwia się pobranie dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, jeżeli w rejestrze PESEL przy danych dziecka zamieszczono numer PESEL tego obywatela Ukrainy.

1c. Pobranie dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1b, wymaga:

1) uwierzytelnienia przy użyciu certyfikatu, o którym mowa w art. 19e ust. 2a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;

2) złożenia przez obywatela Ukrainy, który pobiera dokument elektroniczny, oświadczenia o pozostawaniu dziecka pod jego władzą rodzicielską.

1d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1c pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie zamieszcza w nim klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.";

2) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „ust. 1 pkt 1" dodaje się wyrazy „i ust. 1a pkt 1";

3) w ust. 5 po wyrazach „ust. 1 pkt 1" dodaje się wyrazy „i ust. 1a pkt 1";

4) w ust. 7 wyrazy „Dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1" zastępuje się wyrazami „Dokumenty elektroniczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 1a pkt 1".";

12) w art. 9 skreśla się ust. 4;

13) w art. 16 wyrazy „od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy" zastępuje się wyrazami „od dnia 7 marca 2023 r.";

14) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wydania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w okresie od dnia 7 marca 2023 r. decyzji o utrzymaniu w mocy w całości lub w części decyzji komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, Komendant Główny Straży Granicznej umieszcza dane cudzoziemca w Systemie Informacyjnym Schengen do celów, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2018/1860.";

15) w art. 22 wyrazy „zakazów ponownego wjazdu orzeczonych w decyzjach wydanych" zastępuje się wyrazami „zakazu ponownego wjazdu orzeczonego w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu wydanej";

16) skreśla się art. 23;

17) w art. 25 w ust. 1 po wyrazach „art. 438 ust. 1" dodaje się wyrazy „pkt 1";

18) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Okresy przechowywania danych zgromadzonych w rejestrach, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. c ustawy zmienianej w art. 1, oraz w centralnym rejestrze wizowym, o którym mowa w art. 449a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, rozpoczynają się z dniem wejścia w życie art. 430a i art. 449a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w odniesieniu do danych zgromadzonych przed tym dniem.";

19) w art. 30 w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) art. 10 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 8a zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ust. 5

ustawy zmienianej w art. 8a, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą";

20) dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. Minister właściwy do spraw informatyzacji ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających stosowanie przepisów art. 10 ust. 1a–1d ustawy zmienianej w art. 8a.";

21) w art. 31:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „z dniem określonym w decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 66 ust. 2 rozporządzenia nr 2018/1861" zastępuje się wyrazami „po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia",

b) skreśla się pkt 2;

22) w art. 31 w pkt 1 wyrazy „oraz art. 4 pkt 1 w zakresie art. 11c" zastępuje się wyrazami „, art. 4 pkt 1 w zakresie art. 11c oraz art. 29";

23) w art. 31 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) art. 1 pkt 26 lit. b i c oraz pkt 26a, które wchodzą w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;

2b) art. 1 pkt 28a–28d, które wchodzą w życie z dniem 1 czerwca 2023 r.;";

24) w art. 31 w pkt 3 po wyrazach „art. 1 pkt 55 i 69" dodaje się wyrazy „oraz art. 28";

25) w art. 31 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) art. 8a i art. 30 pkt 3, które wchodzą w życie z dniem określonym w komunikacie ogłoszonym na podstawie art. 30a;";

26) w art. 31 w pkt 4 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) art. 16 i art. 17, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 7 marca 2023 r.”.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

U Z A S A D N I E N I E

Na posiedzeniu w dniu 22 lutego 2023 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw i proponuje wprowadzenie do niej 26 poprawek.

Część poprawek przyjętych przez Izbę stanowi odpowiedź na wątpliwości zgłaszane przez Rzecznika Praw Obywatelskich, Helsińską Fundację Praw Człowieka oraz Fundację Ocalenie i Stowarzyszenie Interwencji Prawnej w toku senackich prac nad przedmiotową ustawą; są to **poprawki nr 2, 3, 4, 5, 6, 12 i 16**.

Senat zwrócił uwagę, że ustawa przewiduje skrócenie z 14 do 7 dni terminów na wniesienie odwołania od niektórych decyzji administracyjnych (decyzji w sprawach o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu, przedłużanie terminu dobrowolnego wyjazdu oraz cofnięcie zakazu ponownego wjazdu, decyzji w sprawach związanych z udzieleniem zgody na pobyt ze względów humanitarnych oraz zgody na pobyt tolerowany, a także decyzji w sprawach cofnięcia tych zgód, decyzji w sprawach wydania i wymiany karty pobytu, decyzji w sprawach wydania i wymiany dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany", decyzji w sprawach o ustalenie wysokości kosztów związanych z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu oraz zmiany tej decyzji). Biorąc pod uwagę specyfikę postępowań prowadzonych na podstawie ustawy o cudzoziemcach, zdaniem Izby, proponowany 7–dniowy termin jest zbyt krótki i będzie stanowił nadmierne utrudnienie dla strony postępowania (w szczególności dla cudzoziemca nieposługującego się językiem polskim). Dodatkowo takie rozwiązanie może być potraktowane jako naruszenie obowiązku zapewnienia cudzoziemcowi skutecznego środka odwoławczego w świetle art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. U. UE. L. z 2008 r. Nr 348, str. 98 z późn. zm.). Mając powyższe na względzie, przyjęto **poprawkę nr 2** uchylającą przepisy przewidujące termin 7–dniowy jako właściwy do wniesienia odwołania, tym samym przywracając termin 14–dniowy wynikający z Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przyjmując **poprawkę nr 3** Senat opowiedział się za pozostawieniem dotychczasowego rozwiązania w zakresie minimalnego terminu dobrowolnego wyjazdu określanego w decyzji

o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu. Termin ten ustawodawca skrócił z 15 do 8 dni. Zdaniem Izby, tak krótki termin nie pozwoli cudzoziemcowi, który nie zna języka polskiego i nie posiada znajomości polskiego systemu prawnego, na dokładne zapoznanie się z treścią decyzji, ani tym bardziej na sporządzenie stosownego odwołania czy też na uzyskanie pomocy prawnej. W ocenie Senatu skrócenie terminu nie usprawni procedury powrotu a jedynie nadmiernie obciąży stronę negatywnymi skutkami przyjętych zmian.

Opiniowana ustawa uchyla art. 331 ustawy o cudzoziemcach, na mocy którego decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu podlegała wstrzymaniu do czasu rozpatrzenia przez sąd administracyjny wniosku o wstrzymanie jej wykonania złożonego przez cudzoziemca wraz ze skargą na decyzję zobowiązującą do powrotu. Z mocy prawa przedłużeniu ulegał termin przymusowego wykonania decyzji lub termin dobrowolnego powrotu do czasu rozparzenia wniosku przez sąd administracyjny. Skutek suspensywny wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji powodował, iż cudzoziemiec był chroniony przed wydaleniem do czasu rozpatrzenia wniosku przez sąd. Senat przyjął więc **poprawkę 6** przywracającą treść dotychczasowego art. 331 ustawy o cudzoziemcach.

Poprawki nr 4, 12 i 16 przywracają regulację zawartą w art. 315 ust. 4a ustawy o cudzoziemcach, zawieszającą bieg terminu dobrowolnego powrotu do czasu doręczenia cudzoziemcowi decyzji ostatecznej w innej sprawie. Zdaniem Izby, uchylenie tego przepisu skutkuje przede wszystkim pozbawieniem strony (cudzoziemca) prawa do czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, co oznacza zmniejszenie szans strony na uzyskanie odpowiedniego tytułu pobytowego w Polsce.

Poprawka nr 5 pozostawia dotychczasowy maksymalny okres (5 lat), na jaki można orzec zakaz wjazdu lub pobytu na terytorium państw obszaru Schengen w przypadku osób, których wjazd lub pobyt może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszać interes Rzeczypospolitej Polskiej; ustawa przewiduje możliwość orzeczenia tego zakazu na okres od 5 do 10 lat. W konsekwencji zmianie ulega także maksymalny okres, na jaki umieszcza się dane cudzoziemca w wykazie osób, których pobyt na terytorium Polski jest niepożądany. W przekonaniu Senatu, regulacja przyjęta w tym zakresie jest zbyt rygorystyczna i pozbawia cudzoziemca prawa do weryfikacji dalszego istnienia okoliczności, które stanowiły podstawę orzeczenia zakazu w rozsądnej perspektywie czasowej.

Senat uchwalił także **poprawki nr 1 i 23**, które mają na celu umożliwienie wydania polskiego dokumentu podróży cudzoziemcowi, który posiada obywatelstwo określone w akcie wykonawczym wydanym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Zmiany te wprowadzają nową, tymczasową i uproszczoną procedurę wydawania takiego dokumentu określonej grupie cudzoziemców. Ponadto poprawki stwarzają podstawę prawną do zwolnienia z opłaty za wydanie polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca.

Poprawki nr 11, 19, 20 i 25 mają na celu umożliwienie obywatelowi Ukrainy, który przebywa legalnie na terytorium RP, pobieranie, przechowywanie i prezentację dokumentu elektronicznego zawierającego dane dziecka będącego pod władzą rodzicielską tego obywatela Ukrainy.

Poprawka nr 21 określa nowy termin wejścia w życie ustawy ze względu na fakt, iż dotychczasowy termin powiązany z wydaniem decyzji przez Komisję Europejską został ustalony w tej decyzji na dzień 7 marca 2023 r. Oznacza to, że niemożliwe jest dochowanie konstytucyjnych reguł stanowienia prawa i utrzymanie tego terminu jako daty wejścia ustawy w życie. Poprawka przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. W konsekwencji przyjęto także **poprawki nr 13, 14 i 26**, które stanowią odpowiedź na sytuację, w której ustawa wejdzie w życie w terminie późniejszym niż data rozpoczęcia eksploatacji Systemu Informacyjnego Schengen, wskazana w decyzji Komisji Europejskiej na dzień 7 marca 2023 r.

Pozostałe poprawki, których wprowadzenie Senat uznał zazasadne, mają charakter legislacyjny.

Poprawka nr 7 ma na celu prawidłowe oznaczenie rozdziału dodawanego w ustawie o cudzoziemcach.

Poprawka nr 8 doprecyzowuje przepis stanowiący podstawę do wydania postanowienia o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców.

Poprawka nr 9 zmierza do nowelizacji ustawy o Straży Granicznej z uwzględnieniem brzmienia przepisu nowelizowanego w jego ostatniej wersji.

Poprawka nr 10, 15 i 17 ma charakter doprecyzowujący.

Poprawka nr 18 zmierza do wskazania początkowej daty 10-letniego terminu przechowywania danych w rejestrach wizowych oraz centralnym rejestrze wizowym

z przywołaniem daty wejścia w życie przepisu nowelizowanego, a nie nowelizującego, w celu zachowania jednolitej formuły w przepisach przejściowych i dostosowujących.

Poprawki nr 22 i 24 mają na celu skorelowanie terminów wejścia w życie przepisów przejściowych z przepisami merytorycznymi, których dotyczą.